Tizenhatodik évfolyam. 284. szám. Kolozsvárt, szerda, deczember 11. 1895.

SZERKESZTŐI IRODA:
Belmagyar-utcza 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA.
Egész évre 16 frt. v. 32 korona. | Negyed évre 4 frt v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. | 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.
Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon szám: 9. POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP. Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:
Kolozsvárt, Belközép-utcza 33-ik szám.

HIRDETESI DIJAK:
Egy négyszög czentiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.
Nyilttéri czikkek:
garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Vármegyei tisztujitások.

Országszerte megindulnak a megyei tisztujitások a héten. Sajnos, hogy a választásokba befoly a kormány is, nem engedi érvényre jutni a tiszta választási szabadságot. Szemmel látható a kormány magatartásánál!

Mert ugyanis a megyei bizottságok mindenfelé megalakultak s most mindenütt hangzik a nyilt panasz, hogy a kormány keze láthatatlanul van, de nagyon érezhető módon belenyúlik a dolgok menetébe. A megyei tisztviselők értekezletén néhány kellemetlen szó esett a kormány magatartására és a kormány ugy látszik, korrczióval akar élni. Kellemetlen megbeszéléseket akar a kormány szerezni a megyei tisztujitásokon, nehogy az állás veszedelme, a melyet a kormány hétfejű hidrának tart, nagyon megnövekedjék. Hisz mindössze is nagyon rövid idő mulva lesznek a képviselőválasztások s a kormány remeg, hogy ez a hatalmi tényezője ki fog csúszni a kezéből. Azt is tudjuk, hogy milyen pressziónak vannak alávetve az ország összes tisztviselői a választások alatt.

Jól ügyeljenek tehát a megyei bizottsági tagok, hogy ne válasszanak olyan tisztviselőt, kinek egyébb érdeme nincs, mint a hatalom hücsatlósa. Az ilyen fráterek csak nyügök a megye nyakán s munkanélkül teszik zsebre a fizetésüket.

A megyei tisztviselő-választás joga a nemzet mindig gyakorolta, mint a e hazát birja. Ezer éves intézmény a-holnap, Szabadságunknak volt egyik palládiuma, ne tegyük parodiává ezt az intézményt!

Független önálló hivatalnokok kellenek nekünk, s nem főispáni lakájok. A politika változó és soha meg nem nyugvó hullámzásaiban, a hatalmi érdekek harczai közepette is, az állami viselkedésnek egyetlen dolgot féltve szemben óriznie: a társadalmi jólétet és a közélet nyugalmát. A tisztviselőségnek oly alapon kell nyugodnia, hogy a kormányok, bármily kétes is az integritásuk, akármily eszközzel akarják is a hatalmat megtartani, a tisztviselői kar érdekeit ne tudják megbolygatni.

Ennek példáját látjuk Franczia-országban!

Pedig tudják, hogy a tisztviselőségnek van a népre legtöbb befolyása s ha egy kormány a tisztviselőséget, akár szép szerével, akár pedig a hatalmában álló fegyelmi rendszabályokkal, pressióval s több efélével arra tudja kényszeriteni, hogy az ő érdekeit szolgálja, ugy az ilyen kormány tovább él, mint más körülmények között. Mindemellett, daczára a folytonos kormányválságoknak, a franczia bürokraczia önállósága érintetlen marad és a tisztviselőség ezrei nem alacsonyodnak le arra, hogy a hatalmi tényezőknek politikai ágensei legyenek.

És ezzel van szoros kapcsolatban Franczia ország lakosságának általános jóléte is. Csak exponált vármegyéink lakossága, a népességnek csak az a része, a mely a tisztviselőktől függ, beszélhetné el, mire képes a tisztviselő, ha nem önálló, ha nem jár szalagon. Franczia országban a tisztviselőség nem gyakorol pressziót a népre; ott önállóan felel hivatalának meg a tisztviselő.

Miért ne lehetne nálunk is ez igy?

Csak akarni kell, s minden ugy fog lenni. Ne főispáni hajlongó emberekre adjuk szavazatunkat, hanem olyanokra, kik tudnak dolgozni, de a mellett önérzetük is van. Az önállóság nincs vagyonhoz kötve, a hivatalát jól betöltő megyei tisztviselő ép oly független lehet. Mert hiszen állását nem a kormánytól, hanem a választó polgárok bizalmából alakult megyei bizottmányi tagoktól nyerik.

Ép ezért, figyelmeztetjük a megyei bizottsági tagokat, hogy emberejék meg magukat s lökjék el maguktól a szabad választást gunyoló kormányibefolyást. Ha Bánffy, szolga hadat akar a tisztviselői székekbe ültetni, ne tartsák hátukat a lépcsőnek a czél elérésére. Mivé lesz a megyék autonom jogköre, ha annak élén felfelé néző had fog állani! A kormány tulkapása igy is megtépászta már a megyék szabad rendelkezési jogát, de a még fennmaradt kevés is elfog veszni, ha egy hajlongáló tisztviselői kart nyer vezetőül.

A főispáni erőszakoskodás korteskedésekről nap-nap után hallunk épületes dolgokat, vigyázzanak a megyei bizottságok, nehogy elverjék e sirály madarak a port felettük. Most még nem késő állást foglalni, — lanyhaságuk esetén vessenek magukra követ.

A jelszó független tisztikart helyezni a megyék élére! Oly tisztikart választani tehát, mely hivatása magaslatán áll, dolgozni szerető és igazságos mindenkivel szemben. Csuszó-mászó emberekre nincs szükségünk. Ez utóbbi kedves lehet Bánffynak és Perczelnek, de nem a közjónak. Már pedig a közjó elsőbb, mint Bánffy Perczel tetszése.

És megvagyunk győződve, ha a megyei bizottsági tagok tul teszik a főispáni mosolyon magukat, melyben mindenki részesül, ha szem hunyoritását követi a nagy despotának, önálló független tisztikart választhatnak, csak akarat kell, az eredmény fényes lesz. Ezt izenjük minden felé, széles ez országban.

Politikai hirek.

Báró Eötvös Loránd lemondása. Báró Eötvös Loránt, volt vallás- és közoktatásügyi miniszter, a felső-eőri kerület képviselője, mint értesülünk elhatározta hogy lemond mandátumáról. Ezt az szándékát nem is titkolja, s lemondásának okául beavatott körökben azt beszélik, hogy nem tudja elfelejteni azt a méltatlan eljárást, a melylyel vele szemben a Wekerle minisztérium bukásakor eljártak. A kormánypártban nagy konsternácziót okozott báró Eötvösnek ez az elhatározása s mindent elkövetnek, hogy lebeszéljék e szándékáról.

Uj miniszterium Ausztriában. A vasuti miniszterium szervezetére vonatkozó tanácskozások majdnem teljesen be vannak fejezve Guttenberg altábornagyot (?) uj év körül ki fogják nevezni vasuti miniszterré.

Monarchiánk és a keleti kérdés. A keleti bonyadalom sulyos feladat elé állitja monarkhiának diplomácziáját. A király a legbehatóbban érdeklődik a külpolitikai események minden fázisa iránt és mint bécsi levelezőnk jelenti, gróf, Goluchowszky Agenor külügyminiszter ő felségének napjában kétszer jelentést tesz a helyzetről. Ugyanazon forrásból megczáfolják azt a nehány lapban felmerült hirt, hogy a temesvári és nagyszebeni hadtesteket mozgositják.

Badeni gróf a kiegyezésről Az osztrák képviselőház keddi ülésén kijelentette Badeni gróf miniszterelnök, hogy a kormány a Magyarországgal kötendő kiegyezésnél meg fogja tudni óvni Ausztria érdekeit, de soha sem helyezkedhetik az osztrák magyar széső pártjainak álláspontjára és hogy ezek ellen teljes tekintélyét fogja latba vetni. A miniszterelnök kijelentette azután, hogy a választási reformról szóló javaslatot februárban terjeszti a ház elé és azután igyekezni fog azt mihamar letárgyalatni.

Az Országházból.

Budapest, decz. 10.

A mai ülés rövid volt és a karácsonyi szünetek előtt az utolsó. Napirendre az interpellácziókra adandó miniszteri válaszok voltak kitüzve s a tegnap elfogadott három törvényjavaslatnak harmadszori olvasása.

Érdekesen jellemző a Bánffy-regimére nézve, hogy öt „elválaszolandó“ interpelláczió közül négy választási visszaélésekre, törvényszegésekre s erőszakosdásokra vonatkozik Nyitra után jött Nógrád, azután Csongrád, Girált s végül koronájául a jogfosztásoknak Stomfa . . .

Megszavazták harmadszori olvasásban is az egy millió egykoronásnak az ezredéves ünnepélyek alkalmára való veretéséről; az 1881. évi LXX., illetőleg az 1889. XLIII. t.-cz. hatályának meghosszabbitásáról és a jelzálogos kölcsönkövetelések bizonyos átruházásánál adandó bélyeg- és illetékkedvezményekről; s a m. kir. államvasutaknál folytatólagosan eszközlendő mozdonybeszerzések és műhelyépités költségeinek fedezéséről szóló törvényjavaslatokat.

Ezután a miniszteri válaszok következtek.

A belügyminiszter Sima Ferencznek a megyei tisztujitásoknál gyakorlatban levő tiszti szavazatok jogossága kérdésében tett interpelláczióra adott válaszát a ház többsége tudomásul vette; ugyszintén tudomásul vette a ház ugyancsak a belügyminiszternek Csongrád vármegye képviselőválasztása és tisztujitása tárgyában tett interpelláczióra adott válaszát.

A girálti választás előkészitésénél végbemenő visszaélések s erőszakoskodások kerültek ezután szóba. A girálti választást, ugy látszik, a kormány ép oly manöverrel akarja megvivni, mint a stomfai hirhedt ütközetet, még azt sem akarják megengedni, hogy az ellenzék egy fedél alá juthasson. Erre vonatkozott Hock János sürgős interpellácziója. A belügyminiszter természetesen tagadta a felsorolt visszaéléseket. Nagy szerencséjére Hock János nem lehetett jelen a mai ülésen s igy a belügyminiszter mosakodását a többség minden nagyobb hullámvetések nélkül tudomásul vette.

Ezután Serbán Miklósnak felelt a miniszterelnök ur a vasmegyei tisztviselők leendő választása tárgyában.

Bánffy abban a szerencsés helyzetben volt, hogy a Serbán által felsorolt visszaélésekről nincs tudomása. — Ergó nem válaszol semmit, mely választ még is a pártja tudomásul vett. Sőt még éljenezve is Bánffyt, a ki különben megigérte, hogy mentől több kvalifikált oláh ifjut hivatalba helyez.

Végül a földmüvelésügyi miniszter válaszolt Makkfalvay Gézának a nagyatádi állami méntelep ménjeinél észlelt szembajok miatt.

Makkfalvay rövid felszólalása után válaszát tudomásul vették.

Karácsonyi szünet előtt a mai ülés volt az utolsó; a legközelebbi ülés január 9-dikén lesz.

A jegyzőkönyv hitelesités után az ülés 1 órakor véget ért.

Millenium.

Állatok szállitása a kiállitásra.

A magyar államvasutak igazgatósága legközelebb adja ki és rövid időn életbe is lépteti az ezredéves kiállitásra vagy onnan visszaszállitand óküldeményekre vonatkozó általános dijszabást, a mely persze tetemes kedvezményeket biztosit a kiállitóknak. Mivel azonban mostanában folynak az időleges állatkiállitásokra szóló bejelentések a gazdaközönség tájékozására már most közre adja azokat a dijtételeket, a melyeket a kiállitásra küldött élő-állatok szállitásáért számit. Ezek a dijak a következők:

Az állatok fajtája	Szállitási dij darabonként és kilométerenként fillérekben a.	b.
Lovak, öszvérek és csikókért	2.76	3.44
Szamarak, birkák, ökrök és tehenekért	2.32	3.16
Borjukért és hizott sertésekért	1.26	1.58
Szopos borjuk, sovány sertések, kecskék, juhok, kosok és kecskebakokért	0.42	0.52
Süldők, malaczok, gödölyék és bárányokért	0.20	0.26
Kutyákért	0.64	0.80
Ketreczekbe zárt baromfiért a tényleges suly alapján 100 kilogrammonként	0.42	0.52

AZ „ELLENZÉK“ TÁRCZÁJA.

1895. Deczember 11.

Ketten.

Lázas életünk kezdettől fogva olyan bolond volt, olyan édes összhang zengette át, hogy legtávolabbi emlékeimben sem találok semmi egyetlen egy zavaró hangot sem. — Vagyunk voltunk, mint két hegedü, melynek hurjai mindig egyformán zengenek. Ha az egyik megfeszült, vagy megereszkedett, megfeszült, vagy megereszkedett a másik is.

De hát mindjárt az első próba összongba hozta lelkünk hurjait. Együtt ültünk hajunkon lakodalmunk estéjén és elindultunk haza otthonunk felé, mely négy óra járásnyira volt a másik falucskától. És ez az ut volt az első sok, sok édes emlékeim között a legédesebb. Olyan volt az, mint egy gyönyörü előjáték közös életünk gyönyörrel teljes dallamához.

A válás szüleidtől kezdetben ugyan kissé szomorú volt neked. Hisz emlékszel mikor lefektettük az utolsó vendégeket és a havat bevilágitó lámpafénynél bundáikba burkoltuk el, hogyan siettünk, kiki a szobájába, hogy hamarabb vegyük uti ruhánkat. Mielőtt készen lettél volna, már a lovunk előállott, és én vártalak atyád szobájában. Megjelentél az ajtóban. Levetetted selyem menyasszonyi ruhádat és egyszerü komoly uti ruha volt rajtad. Fölemelkedtem, hogy eléd menjek, de te kiáltottál mellettem és sirva atyád ölébe vetted magadat. — És onnan jó anyádéba s testvéreidébe. Ugy tettél, mintha nem is látnál, mikor köpenyedet nagy zavarral váladra igitettem és én ugy éreztem, mintha valami rossz tettben volnék hibás. Nem is tudtál elszakadni kis testvérkéidtől, a kik hajadonnal futottak még jó messzire a szán oldalán, egyre szorongatva kezeidet és csak akkor váltak el tőlünk, mikor a keskenyedő ut a hóba süppedtek. Te hátra fordultál, hogy kendődet lobogtasd feléjük, habár sötét volt és nem látta azt más kivülem.

— Anna, szóltam ne sirj hát . . . hallod édesem igyekezzél megnyugodni . . . És megakartam ragadni kezedet, de te elhuztad és egyre sirva haza felé néztél.

Már boldogtalannak kezdtem érezni magam, képzelődni kezdtem, hogy tán a szerelmed elenyészett, tán én semmit sem nyujthatok neked a helyett, a mit elvesztettél. Kicsi hija volt, hogy magam is sirva nem fakadtam.

— Ha akarod, visszafordulunk . . .

— Nem, nem, menjünk csak.

Igyekeztél megnyugodni. De a helyek, melyek mellett elhajtottunk, olyan ismerősek voltak, annyi kedves emléket idéztek föl, és én láttam, hogy a zokogás még folyvást remegtette egész testedet, mikor tova hajtottunk szántóföldeitek, kert kapuitok, sövényeitek, szélmalmotok, csüreitek mellett s a hidon keresztül, melynek jobb oldalán setétlett a szülőföld tava apró kis szigeteivel.

De mikor egyszer a legismerősebb tájak és a legkedvesebb emlékek a hátunk megett voltak, és mikor az ut melléke kezdett erősebbé és közönyösebbé lenni, te is kezdtél megnyugodni, és zokosásod meggyérült. Mikor lovam kissé meglassitotta ügetését, és én ismét kezemet merészkedtem neked nyujtani, lehuztad kesztyüdet és forró kézszoritást adtál muffod belsejében.

— Szeretsz, Anna?

Te letörülted utolsó könnyeidet, vállamra hajtottad fejedet és ujra forrón megszoritottad kezemet.

És ettől a pillanattól kezdtél igazán az enyém lenni. Egyensulyba jöttünk, kiki elfoglalta benne örökre helyét, lelkünk egymáshoz hajlott, hogy összeolvadjon egy egész életre.

Sötött a holdvilág, de az idő mégis enyhe volt, mert szelid felhök huzódtak az égen, melyekből néha-néha hópelyhek szállingóztak. Olykor a hold kiragyogott fényesen, aztán megint elbujt a fellegek megé. Az ut egy setét, komor fenyvesen keresztül vezetett, a ló csak lépésben baktatott. és mi elkezdtünk észrevételeket váltani egymás között.

— Azt a csengőt a ló nyakán mintha épen egy ily felhős, holdvilágos éjszakai ut számára teremtették volna, jegyeztem meg én.

— Nekem is ugy tetszik, tetted hozzá, és én ugy érzem, mintha minden más hang zavaró volna itt . . . vagy mintha az a mi kis csengőcskénk bölcsőjükben dalt énekelne az egész tájékon . . . Milyen csodásan beleilleném e környezet összhangjába . . . Hangja tán csak azért olyan gyönge, hogy le ne rázza a havat azokról a lecsüngő ágakról.

Aztán tovább hasonlitgattuk a csengő hangjának mindenféle árnyalatát, a mint sikon, hegynek, völgynek, hol gyorsabban hajtottunk tova.

Az ut mesgyéjén mérföld-rud ácsorgott hótakartan.

— Nézd csak, milyen furcsa, szóltál.— Milyen bohókás hósipka van a fején! Várj csak, ledobom róla.

Hólabdát csináltál s le akartad dobni, de természetesen nem sikerült. Lepottyanva szétmállott a hóban.

Kendőd állad alatt megrendetlenkedett, kezembe adtad kalapodat, megoldtad a kendőt s ujra megkötötted. Az az egész ugy megragadta a lelkemet, mert te egyszerre olyan anyásnak tüntél fel babrálásod közben, mozdulataid olyan asszonyosaknak.

— Szeretsz? kérdeztelek.

— Szeretlek, szeretlek, mondottad te,— mintha valami gyermeket vigasztalnál és mind a ketten kaczajra fakadtunk. De aztán egyszerre elérzékenyültél s csókra nyujtottad arczodat.

— Oh, szeretlek bizony véghetetlenül — tudod e azt — hát kételkedel benne?

— Nem kételkedem, de mindig akarom ajkadról hallani.

Aztán megint visszatértünk a természethez.

— Melyik tetszik neked jobban, mikor egészen tiszta holdvilág van, — mint minap, — vagy mikor olyan félig fölleges, mint most?

— A mostani kedvesebb és olyan szelid, nincsenek azok a setét árnyak az erdőben és mikor a hópelyhek szállingóznak, — eszembe jut gyermekkorom, mikor a hóban bujosdit játszottunk, épen, mint a hold amott a fellegek között.

— Énnekem is, épen azt akartam mondani . . . milyen sajátságos, hogy olyan egyformák a gondolataink.

— Nekem ugy tetszik, mintha ez az éjszaka és ez a holdvilág épen a mi számunkra volna . . .

— Azok a fák az utfélen, ők bizonyára tudják, hogy mi itt ketten boldogok vagyunk . . . azt susogják most egymásnak, hogy né', itt mennek ők . . . nem hallod-é?

— Igen bizony.

— Mondd csak, mikor kezdtél engem igazán szeretni?

— Akkor, mikor hegedültél, és én kisértelek. Azt mondtad, hogy senki sem kisért még téged olyan érzelemmel. Hát te?

— Én mindjárt, mikor először láttalak . . . mikor először belemerültem azokba a nagy, barna, őszinte szemekbe . . .

Egy előfogatos paraszt fiu érte be szánunkat és szánkóját hajtva elkezdett mögöttünk dalolni. Ugy énekelt, mintha mi ott se lettünk volna, a maga mulatságára, és az erdő fáinak örömére:

„Ne jöjj, babám, az nap, mikor hó esik,
Lábad nyomát mindenütt megismerik“.

És a mint befejezte és szájával csettentett lovának, mindjárt uj, meg uj nótára gyujtott.

„Bánatot nem ismerek, hisz ifju leány vagyok.

S a világban bandukolok;

Apám meghalt s anyámat a bánat sirba vitte.

De én azért nem busulok.

Páratlan, volt a módja, a hogy dalolt Versztről versztre követett bennünket, majd gyorsabban, majd lassabban hajtva, a hogy magunk. Vég nélkül dültek a nóták belőle. És a hangulata váltakozott. Mikor éppen valami szomoru, bánatos népdalt énekelt el, ugy látszott hogy megsokalta és elterült. egy kicsinyég a széles szánülésen.

Egyszerre csak letért az országutról egy erdei utra és igy dalolt:

„Te arra méssz, én meg erre,
Kit a merre
Otthonába huz a lelke.“

Csaknem hiányát éreztük, mikor hangját aprodonként elnyelte az erdő mélye.

Különös gyermekded kedélyhangulat fogottt el engem. Ugy tetszett nekem mintha nem is lettünk volna völegény s menyasszony hanem két jó játszó pajtás. Talán a táj hideg, télies derüje volt reám hatással, vagy tán az is, kogy aggódtam, nehogy benned ujra fölébredjen a vágy régi ottbonod után. Apránként akartalak onnan elköltöztetni, — olyan észrevétlenül, hogy ne is érezd, hogy jutottál az egyik életből a másikba. És csak hajtottunk előre épen olyan formán, mint már előbb is annyiszor szánkázgattunk holdvilágos estéken mátkaságunk idején.

Az erdő ritkulni kezdett elsőben kicsiny kunyhók, aztán nagyobb majorok tünedeztek elénk. Mindefelé aludtak még mert éjfél felé járt az idő. Már az én vidékemen jártunk, ezek már előttem voltak ismerős és kedves helyek. Behunyt szemmel tudtam az ut minden zegét-zugát. Mutogattam megnevezgettem őket neked megmondtam, hogy hogy melyik majorból való az a fakószörü kutya, mely amonnan messziről felénk ugat. Lovamat vágtatásra ösztökéltem, csakhamar elénk tünt a templom, a község magtára és a paplak, melynek udvarán keresztül lecsuszamodtunk a tó jegére.

Onnan aztán tova hajtottunk a tó sima jegén a tulsó partra közös otthonunk felé.

— Látod-e amott, amott van, a hol az a nagy rész van az erdőben a szem határon bár a házak még nem látszanak. Ezen a ta-

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Az a. rovatban felsorolt dijtételek (a melyekben a kezelési illeték és a szállitást adó már benne van) az aradi és csanádi egyesült vasutak' a déli vasut a kassa-oderbergi a mohács-pécsi vasut, a győrsopron-ebenfurti vasut, az államvasutak és a pécs-barsi vasut vonalaira szólnak; a b., rovat dijtételei a többi hazai helyi érdekü vasutak vonalaira. Az állatok kiserői és felügyelői ingyen utanak oda-vissza. Az élő állatokatt nem egyeuen a kiállitás területére szállitják, hanem a rákosi állomásra, s oda is czimezendők.

Történelmi mükincsek a vasutakon.

Az ezredéves ktállitásra, nevezetesen a történelmi kiállitásra már most is napról-napra érkeznek a kiállitási tárgyak, szinte kivétel nélkül nagybecsü historiai emlékek. Legujabban utnak inditották a király ő felsége ambrasi kastélyának a kiállitását, nagyszámu hires csatákon megfordult magyar fegyvert. Ez a nagy küldemény a napokban már Budapesten is lesz. Még sokkal nagyobb küldemény van utban Fraknóból, a honnan az Esterházyak családi ereklyéit szállitják a kiállitásra. A nagybecsü mükincsek csomagolására dr. Szendrei János, a hadtörténelmi kiállitás előadója felügyelt. Nagyobbára drága fegyverek, harczi és diszruhák, csataképek teszik a gyüjteményt, a mely teljes hat vagont tölt meg. Négy vasuti kocsit töltenek meg maguk a felszerelt ágyuk, melyek a XVI és XVII. századból valól. Még két érdekes kiállitási tárgy érkezett most a történelmi kiállitásra. Gyóni Halász Béla küldötte Halász Péter hires kurucz generális pompás lószerszámát és egyéb emléktárgyait. Vágó Pál festőmüvész pedig egy Mária Terézia korabeli koronázási zászlót küldött be.

A magyar osztálysorsjáték.

Budapest, decz. 10.

Ma folytatták az osztálysorsjáték második osztályának huzását nagy közönség előtt.

A legnagyobb nyeremény 6000 korona volt. A huzás eredménye a következő:

Délelőtt.

2000 koronát nyertek a 3858 23369 38210 48631 57569 73002. sz. sorsjegyek.

1000 koronát nyertek a 4733 7097 9750 24251 33367 56651 59753 67671.

200 koronát nyertek a 2817 3480 763 8200 9600 10459 15153 16253 17187 758 19777 20984 21036 23252 329 24850 25616 26061 29414 102 31293 32254 35604 36380 37358 38243 41447 42681 47439 48497 854 49415 011 50037 394 52580 378 54585 57748 58592 60569 61529 65292 67874 67732 292 69608 430 74270 010 75710 096 78944 867 79694 034 83792 115 84653 88029 89514 857 91172 93448 94537 96782 99019.

Délután.

8000 koronát nyert: 6847.

6000 koronát nyertek a 97612 60219 24389.

2000 koronát nyertek a 33006 35029 72261 78449 54703.

1000 koronát nyertek a 3851 20748 73264 80690.

200 koronát nyertek a 8561 641 10329 13071 17224 24312 27457 31165 37938 628 41397 42763 45739 47338 52147 53593 585 57342 58329 60155 69962 72856 77883 83918 89506 91063.

2000 koronát nyertek a 26068 38813 63540.

1000 koronát nyertek a 24163 32148 71013 91535.

200 koronát nyertek a 12626 690 15510 17126 22225 28252 34572 37360 238 38018 56034 61662 62683 67930 76234 79015 80031 89787 93674.

Milliós bukása.

Fraenkel Adolf öngyilkossága.

Röviden már jelentettük, hogy Fränkl Adolf bécsi nagyiparos, a Simon Fränkel Söhne czég főnőke Bécsben öngyilkosságot követett el.

Fränkelt — mint tudositónk táviratozza — nyomasztó anyagi viszonyai kergették a halálba. A hagyaték leltározásánál ugyanis kiderült, hogy a czég jelentékeny váltókötelezettséget v á l a l l t e l, melyek 1,200.000 —1,500.000 forintra rugnak és melyeket nem képes teljesiteni.

A czég egy bánffy-hunyadi uradalommal melynek jelentékeny része báró Jósika miniszter tulajdona, továbbá Kolozsvár mellett levő gróf Andrássy-féle uradalommal fatarolási szerződést kötött. A fatarolási üzlet nagy befektetési és forgó-tőkét igényel.

Az első szerződéssel ezenkivül folyamszabályozás is össze volt kötve. Fräkel nem rendelkezett a kellő tőkével és előbb egy társat keresett. Mikor ez nem sikerül neki, más utat választott. Azoktól a czégektől és kereskedőktől, a kiknek fát adott el, szivességi váltókat adatott magának.

Rendszerint minden szerződő fél két váltót állitott ki, egyet a tényleges szállitásáért és egy másik szivességi váltót a később eszközlendő szállitásért.

Ily módon Fränkel a fentemlitett összeg mintegy felét szivességi váltókban hozta forgalomba. A hitelezők közt négy bécsi bank szerepel mendegyiük 80—180.000 forinttal, továbbá a bécsi magánleszámolók és végül több-kisebb magyar vidéki takarékpénztár, melyek mindegyike a czégnek 100.000 forintra vagy még többre rugó váltóját számolta le.

A takarékpénztárak a váltókat alkalmasint tovább adták és most nekik kell azokat beváltani. Azt allitják, hogy a passziákkal ugyanoly magasságu aktivák állanak szemben.

Ha a hitelezők elhatároznák, hogy az üzletét saját számlájukra tovább vezetik, akkor fokozatosan be lehetne szedni követelések teljes összegét.

A főherczeg nevére hamisitott váltó.

— Saját tudósitónktól. —

Budapest, decz. 10.

A nyáron nagy szenzációt keltett, mikor Karlsbrunn fürdőhelyen elfogták özv. Szeless Lászlóné szül. Szeless Ettát, a ki az eset után még jó darab ideig özv. Simonsich Béláné néven szerepelt s azzal volt vádolva, hogy J e n ő főherczeg nevére egy 7500 frtos váltót hamisitott. Mikor Szelessnét Budapestre hozták, a hol előbb sok fortélylyal egyik bankban a váltót értékesitette volt, hosszu ideig tagadta a terhére rótt bünczselekményt. Végre most nehány hét előtt, midőn a hamisitás minden apró részletét amugy is felderitették, b e i s m e r t e a b ü n é t s töredelmes vallomása teljesen megegyezett a kinyomozott körülményekkel.

Erre a vizsgálatot befejezték s a kir. ügyészség részéről G ó t h Ferencz dr. alügyész megtette az inditványt, melynek alapján a törvényszék vád alá helyezte Szelessnét a főherczeg sérelmére elkövetett váltóhamisitás miatt a btkv. 401., 402. és 403-ik §-ának 1 ső pontja értelmében. Ezenkivül vádat emeltek ellene a btkv. 384-ik §-ába ütköző hitelezési csalás miatt is, mert Nagy Lajos szabótól hamis ürügyek alatt 500 forintot csalt ki kölcsönképen.

A törvényszék vádhatározata, melyet a napokban fognak kiadni, elfogadva az ügyészség által megállapitott tényállást, ezt a következőkben ismerteti: Szelessné meghallotta a mult évben még, hogy Dunin-Borkovszky grófot, a kinek másfél milliónyi örökölt vagyona, a családja tékozlásai miatt egy elmegyógyintézetbe vitetett. Azon törte hát a fejét, mikép tudná ő onnan kiszabaditani a fiatal grófot, ki ez esetben bizonyára hálás lenne iránta s jól megfizetné a fáradozását.

A leleményes és ritka energiával biró asszony csakhamar módot talált arra, hogy beszélhessen Borkovszky gróffal, s mikor megtudta tőle, hogy ő tagja a német lovagrendnek, rögtön kész volt tervével. Felajánlt szolgálatáért nagyobb pénzjutalom igértetvén ez alkalommal neki, ez évi ápril. 16-án Olmützbe utazott s ott kihallgatásra jelentkezett Jenő főherczegnél, a kiről tudta, hogy a német lovagrendnek nagymestere s mint ilyen, esetleg kész lesz bizonyos áldozatra a gróf érdekében. A főherczeg rögtön fogadta az intelligens nőt, a ki nála özv. Simonsichné szül Borkovszky grófnő néven mutatta be magát és pártfogás kért f i v é r e r é s z é r e, kit előadása szerint a család kegyetlenül tébolydába zárt.

Szelessné már ez első alkalommal a gróf kiszabaditására nagyobb összeget kért, — de csak 300 frtot kapott a főherczegtől, ki megjegyezte, hogy előbb informálódni akar a dolog felől. Az összeget a magánpénztárából utalványozta s a főudvarmestere báró Kob litz János táborszernagygyal adatta át. Már néhány nap mulva Szelessné ujra kihallgatásra jelentkezett Olmützben s ekkor személyesen, később pedig levélben kérte a főherczeget, hogy utalványozna az ismert czélra 6000 frtot a német lovagrend pénztárából. Külön böző okokból tagádó választ kapván, megfogamzott benne az eszme, hogy Jenő főherczeg nevére váltót fog hamisitani. A váltót sajátkezüleg elkészitette s bár ezt sok ügyességgel tette, érdekesebb az, hogy minő furfanggal, egész sereg magas állásu, előkelő férfiu becsapásával miként tudta értékesiteni.

Barkovszky gróftól kapott volt Szelessné egy a nemet lovagrendtől eredő okiratot, melyen rajta állott a főherczeg sajátkezü névirása s miután erről megcsinálta egy olmützi szállodában a 7500 frt hamis váltót, Budapestre jött. — Legelőnyösebbnek találva azt, hogy a váltó lehetőkép magánemberhez a nem pénzintezethez jusson, előbb felkereste Engel Zsigmond bankárt, majd Reisz Henrik eszkomptört, a kiknél azonban nem boldogult, mert mindaketten csak ugy mentek volna bele az üzletbe, — ha Jenő főherczeg maga kijelenti, — hogy a váltó tőle ered. Ebbe Szelessné természetesen nem egyezhetett bele, miért is máshoz, Baky Gyula pénzügynökhöz fordult, a kit a legnagyobb diszkrécióra kért, mondván, hogy a váltót azért kapta Jenő főherczegtől, hogy a pénzen Borkovszky grófot Amerikába szöktesse.

Ujabb sikertelen kisérlet után, Szelessné most már pénzintézetnél is szivesen értékesitette volna a váltót s e végből első sorban Tisza Istvánt kereste fel a lakásán, kivel nagy titkolózás mellett közölte jövetele czélját. Mikor Tisza István kijelentette, hogy a váltót csak ugy számitoltatja le a vezetése alatt álló pénzintézetnél, ha egy hivatalnoka előbb tudakozódni a főherczeghez utazik, a szélhámos asszony, a dolog sürgősségét adva okul, kérését meg nem történtnek kérte tekinteni.

Szelessné tovább folytatta próbálkozásait s eljutott végül Radó Kálmánhoz, a budapesti bankegyesület elnökéhez, a kit aztán sikerült a legagyafurtabb fondorlatokkal beugratnia, eszközül használva fel Rohonczy György altábornagyot. Radó ugyanis, tudva, hogy Jenő főherczeg annak idején kapitányi rangban Rohonczy ezredében szolgált, felkereste ezt a váltóval, s megkérdezte tőle, hogy az azon levő aláirást a főherczeg kezétől eredőnek tartja-e? Rohonczy kijelentette, hogy az aláirás nagyon hasonlit a főherczeg kézirásához, de azért teljes bizonyossággal nem tud nyilatkozni. Ép ezért szükségesnek tartja, hogy egyenesen a főherczegnél tudakozódjék levélben, a miben erre meg is állapodtak.

Mig Radó ezeket végezve Rohonczynál járt, Szelessné a pénzintézet helyiségeiben várakozott rá s mikor halotta tőle, hogy az altábornagy levelet ir Olmützbe, a dologba szinleg beleegyezve, eltávozott. Első dolga pedig az volt a ravasz asszonynak, hogy sietett Rohonczyhoz, a kit épp a levél irása közben talált. Szelessné különböző dolgokat hazudozva össze, mivel az egész históriának felette diszkrét szint akart adni, rávette Rohonczyt, hogy a levelet ne postán küldje el, hanem adja át neki s ő maga Olmützbe utazván, személyesen fogja azt átadni a főherczegnek.

Szelessné még aznap tényleg elutazott Olmützbe s a mint oda megérkezett, mindjárt a vasuti állomástól táviratozott Rohonczynak ugy, mintha az a főherczeg válasza lenne a levélre. — A telegrammban csak ennyi volt:

— A S i m o n s i c h n é n á l l e v ő p a p i r o m r e n d b e n v a n. — Jenő.

Erre aztán a 7500 frtot kifizette harmadnap Szelessnének, ki rögtön a sürgöny feladása után ismét vonatra ült, s visszautazott Budapestre. Az intézet julius 17-én fizette ki a pénzt, melylyel aztán Szelessné előbb Bécsbe ment, miután a főherczeg odavaló bankárjánál kifizette azt a 300 frtot, melyet nehány hét előtt a főherczegtől kölcsönzött magának, nagyurasan fürdőzni ment Karlsbrunnba. Itt ötödnapra letartóztatták, mert az egész turpisság kiderült, még pedig ugy, hogy Baky ügynök a megtörtént leszámitolás után 600 forintnyi proviziójáért nem Szelessnéhez fordult, hanem — Jenő főherczeghez. A főherczeg pedig rögtön Budapestre küldte kamarai előljáróját, br. Henniger Frigyest, hogy az jelentse ki, mikép a váltó, ha csakugyan értekesittettek egyet, — hamis.

Az igen érdekes bünpörben, miután Szelessné beismerésben van s igy valószinűleg felebbezni sem fog a vádhatározat ellen, már legközelebb megtartják a végtárgyalást. A biróság jogerősség után az előkelő társadalmi állásu tanuk egész seregét fogja be idézni a tárgyalásra.

Zsarnok.

(Egy férj keserve.)

A téli nap teljes pompájában ragyogott. Nem gondoltam, hogy olyan szomoruan fog lenyugodni, mert tessék elhinni szomoru egy napnyugvás és szomoru egy este mindig a, mikor az ember éhes, szörnyen éhes a vacsora minden kilátása nélkül. És mondjam-e, hogy az anyósom . . . . . De kérem csak hadd maradjon az anyósom a végire.

* * *

Ebéd után kellemes lustálkodásnak adtam át magamat, a mikor észre vettem, hogy feleségem az ebédlő szekrénye előtt nagyon sürgölődik-forgolódik. Kristály tiszta poharakat különböző beföttekkel töltött meg; gazdasszonyi dicsőség hirdetésére két hatalmas kalácsot állitott ki; közben azokat féltett eszközöket, abroszt és asztalkendőket szedte elő, melyek csak ünnepélyes alkalmakkor látnak napvilágot. Természetesen az ő jelenlétemben az ilyen ünnepélyes és — mondjuk — izletes ozsonnák nincsenek divatban. És mondjam-e, hogy az anyósom . . . De csak hadd maradjon az anyósom a végire.

Az asztali készletnek csatarendbe állitása közeleső nagy uzsonnának gyanuját keltette fel bennem. De mert hivatalos ne voltam s a pletyka gombákban gazdag uzsonnáknak amugy sem vagyok barátja, czélszerűnek láttam hazulról ellábolni. Gyorsan felöltöztem. A készlétre még egy utolsó gyönnus pillantást vetve, eltávoztam.

A toronyóra épen esti 8 órát ütött, a mikor a vacsora utáni vágytól hajtva haza érkeztem.

Szörnyü ozsonna folyhatott le gondoltam. És most már éhes gyomorral szintén szenvedtem is. De vigasztalt a gondolat, hogy talán majd csak kárpótolnak engem is egy szép nyes vacsorával. Persze az anyósom. De hadd maradjuk az anyósomat a végire.

Mikor hazaérkeztem, megváltozott kép fogadott. Láttam.

A délutáni izletes poharak különböző szinü siri mécseseknek néztek ki. A kalácsok a dinnye módjára leszeldelve és aknaként ki

---

von vitorláztunk együtt az első nyáron . . . azóta annyit álmodoztam, annyi reményt szöttem erről az édes máról . . . tudod-e hogy egy egészen uj csinos vitorlás csónakom van . . . Miért vagy olyan hallgatag? Mondd mit gondolsz mostan?

— Azt gondolom, hogy olyan boldog vagyok, a milyen csak lehetnek . . .

— És én, milyen boldog voltam én is bizonyos és arrról, hogy mindig az leszek. És te még hozzá tetted:

— Milyen kedves ez atavacska, milyen szép lehet itt nyáron! Milyen jó lesz itten élni.

— Ablakaid épen a tóra nyilnak, látod onnan, a meddig a szemed ellát az egész vidéket.

Már megkülömböztettük a párt nagy fenyőfáit, a halász-kunyhót, a fürdőházat, és és mikor a lovam fölkapaszkodott a meredek partra, ott állott a házunk a szántóföld végében.

— Nincs világ az ablakokban?

— Nem várnak csak reggelre . . . mind alusznak.

És mi csak hajtunk előre a friss hóban zörejtelenül, a hold világ halovány fényénél, mintha ugy akarnók belopni magunkat uj otthonukba, melyből nem halszik egy mukkanás sem. Jó öreg anyám nem hallott semmit, sem a cselédség, még a bodri sem. Lovam magától befordult a szögleten, látjuk virágokat és a fehér csipke-függönyöket a szögletszoba ablakában, és megállunk a lépcsők előtt. Nem sietünk leszállani, várunk valamit mintegy közös megegyezézsel. Teljes csönd vesz körül. De nekünk ugy rémlik, mintha otthonunk szelid nemtőit hallanók suhogni, zengeni a levegőben, előttünk, mögöttünk, a háztetőn és minden szögleten. És a hó czak szállingozik. A szán rudjának karikája megmegzörren, és a csengő meg-megcsöndül, mikor a ló a a fejét mozgatja.

Csak hallgatjuk hosszasan egymásra nézve.

— Anna! szólok én csöndesen.

Te nem szolsz semmit, csak gyöngéden megszoritod kezemet, behunyod szemedet és rám támaszkodol.

És az a rövid kis idő az éj csöndjeben ott az udvaron az volt életükben a legboldógabb, a legüdvezitőbb. Az volt lelkünknek legteljesebb egybeolvadása, érzelmeinknek legfinomabb pianissimoja.

Épen csak annyi ideig tartott, hogy ráértünk meghallani és fölfogni. Mert egyszerre a lovacskám megrázta kantárját. a ház népe fölébredt, az ablakokban kigyult a világ és mi leszáltunk a szánról.

Aho János után
finnből

Popini Albert.

Az Agáta férje.

— **Craik aszonytól.** —

Angolból.

XXIII.

Az „Ellenzék" számára forditotta: **Amica**

(Folytatás.) (86)

— És most legyen nyugodt — egészen nyugodt. Én ügyelek atyámra, és utánna nézek, hogy mindent jól igazitsanak.

Most két perczre itt hagyom; csak azért megyek ki, hogy segitségért küldjek — a saját házi doktorát hozatom ide Kincombeból. Meg kell próbálnunk mindent, hogy minél előbb jobban legyen. Feküdjék itten csendesen.

Csendesen! Olyan volt az, mint ha egy hullának mondta volna, hogy csendesen legyen! — Agáta megrázódott midőn ezt a szót sajnálta. Egy pillanatra helyzetének a borzalmas volta felmerült előtte. E magányos házban lenni, késő este, és Kingcombnál közelebbről nem kapni segitséget; — és még ekkor sem jöhetett a férje, sem a barátnéja, — mert nem mert a szegény beteg Valery Anna után küldeni. És oly fiatal, oly tapasztalatlan volt. De se baj! ő igyekezni fog mindenre elkészülve lenni — és mindent megtenni.

Már is nyugodtnak, és erősnek érezte magát.

A legelső és legszükségesebb dolog volt orvos után küldeni. Ezt megtette; és volt előrelátása a doktornak nehány sort irni, ne hogy a küldöncz rosszul informálja Dugdáléknak is üzenetet küldött. Nyugodtnak érezte magát; minden eszébe jutott világosan a mire most szükséges volt emlékezni. Jellemének ez volt a próba köve; a veszély válságai mutatják meg, ha vajjon asszonyban meg van e az a lélekjelenlét, mely őtet a család támaszává és vigasztaló angyalává magasztalja fel: vagy az a gyöngédség mely őtet egy tehetetlen önző bolonddá sülyeszti.

Agáta Marival ment ki a cselédekhez, és ő adta ki nekik a rendeleteket, mert a betegség midig megdöbbentőleg hat, és készületlenül találja az ahhoz oly szokatlan házat; és a megrémült Euláliát is vigasztalni próbálta, a ki most minden affektálásáról megfeledkezve sirva csüngött kettőjükön. Ha a szépség enmagán kivül valakit szeretni tudott, ugy az az atyja volt.

Utoljára, Agáta egy gyertyát vett a kezébe; s a folyosókon keresztül a háznak abba távolabb levő szárnyába ment, hol az Elizabet szobái voltak.

— Harper kisasszony — mondá annak a szobaleánya csendesen lefeküdt; és most alszik.

Szegény Elizabet! —

— Mikor látta az atyját? — kérdé Agáta.

— Ma reggel. A gazdám minden reggel feljön a reggelizés utána a kisasszonyt megnézni.

És ők nem látják többé egymást, — a tehetetlen atya és leány — soha sem fognak többé ez életben találkozni! —

Egy pillanatra Agáta lankadni érezte a bátors gát.

Csendesen távozott az ajtótól, de ismét vissza ment.

Elizabet felébredt, és őtet szólitotta.

— Mi baj? — kérdé. Tudom, hogy van valami baj.

— Kérem, mondja meg neki, — sugta a szobaleány. Ő valamiképen megtudja — ő mindent megtud. És ő egész nap olyan beteg volt.

Agáta belépett; és látta, hogy azokat a szemeket nem lehetett megcsalni.

— Elizabet, édes Elizabet — az atyád — oly nehéz ezt megmondani — de az atyád — habozott.

A kegyetlen igazságot még a legszelidebb és kiméletesebb szavakkal is oly nehéz volt megmondani. Harper kisasszony merően nézett reá; a rossz hirek vivője mindig hamar elárulja magát és Agátának nem olyan arcza volt, hogy az el tudott volna valamit rejteni.

Az Elizabet feje vissza esett a párnájára.

— Látom — mondá. Ő öreg ember. És előbb ment haza, mint én. — Édes jó atyám!

Az a tökéletes lelkinyugalom, melylyel e szavakat mondta, bámulatba ejtette Agátát. Ő nem tudta azt, hogy Elizabet mily közel élt mindig ahhoz az ismeretlen világhoz és hogy az ő előtte milyen szépnek és kivánatosnak tetszett.

— Nem, ő nem halt meg; még mindig él. De ha nem találna holnap reggel bejönni hozzád.

— Édes, én nem megyek ő hozzá; ő nem fog visszajönni én hozzám, — mormogá Elizabet, a mint szemhéjai lecsukodtak és a pillákon keresztül nehány könny pergett az arczára. Agáta, mondj el nekem mindent! Megteszed?

— Én azt gondolom, hogy őt szélhüdés érte; nem tud beszélni, sem mozogni, de még mindig öntudatánál látszik lenni. Nem tudom, hogy ez hogy fog végződni.

— Egyképpen — csak egyképpen; én régóta féltem ettől. A nagyatyám is igy halt meg. Agáta! — kiáltott a fiatal asszony után, mert az ki akart lopózni, miután a mit látott, nem tudta elviselni. Agáta ugy-e te nem hagyod el, gondozni és ápolni fogod?

— Igen, mint a saját leánya.

— És ha lehetséges — itt az Elizabet hangja remegett — add át a szeretetem az én édes jó atyámnak.

Agáta elfutott. Egy fülkébe rejtette magát, közel ahhoz az ablakhoz, melyet a „Anna ablaká"-nak neveztek — és egy pillanatig keservesen sirt. És ez jót tett neki. Azokkal a könnyekkel minden önzés, haragvás és fájdalom kifolyt a szivéből, tisztábban és nagyobb békességben hagyta azt, mint milyenben az utóbbi időben volt. Nem a bohó, szerencsétlen leány volt az többé, hanem egy bátor, gyöngéd szivü, értelmes asszony, a ki abba a szobába belépett, hol a szegény beteg Squire feküdt.

Nem volt ott más csak a kocsis, hogy a gazdáját a lépcsőkön felvitte. A cselédek közzül többen állottak az ajtó körül, de egyik sem mert beszélni. Vagy a Sguiretol féltek igen, még most is féltek, vagy az ágy fügönyein belül fekvő mozdulatlan alak nagyon hasonlitott egy hasonlohoz és irtóztak tőle.

Az öreg John mellette ült, és könnyek peregtek le az arczán.

— Oh, asszonyom nézzen a gazdára. Az ő értelme egészen helyén van. Nem ő beszélni akar magával.

— John, adja át nekem a helyet. Próbáljuk meg, hát ha megtudnám érteni. Atyám!

Egy kissé habzott e szó felett, de érezte, hogy most ez volt a helyes szó.

Az öreg ember gyenge mosolyal felfordította a fejét. Arczának a kifejezése világosabb volt és sokkal természetesebb, mint az a fájdalmas érthetetlen mormogás, mely borzasztóvá a mit senki sem tudott megtenni.

— Én mindent megtettem a mit szükségesnek gondoltam, — folytatá Agáta, szabadan beszélve és vidáman.

(Folyt. köv.)

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

vájva darabokban szerteszét hevernek. Evőeszközök minden nemben és rangban költői rendetlenségben hányódnak. Az erős harcznak nyoma látszik minden darabon. Most már az egész ház munkában van; csakhogy nem az én vacsorámat készitik, — hanem a csatatért tisztogatják.

Beléptemkor anyósom barátságosan, de bánatos igyekezettel adja tudtomra, hogy a vacsora még nincs kész; a cseléd elfelejtette tüzhöz tenni.

Keserüen nyelem le az e szavakban rejlő keserü gombóczot, de hallgatok. Fojtott haraggal csendesen várok. Az órám félkilenczet mutatott s vacsora még nincs. Végre türelmet veszitve ujságomat honom alá csapom s a hálószobába rohanok. Feleségem utánnam; kér, legyek türelemmel.

— De édesem lesz vacsora.

— Nem fogok enni.

— De beteg leszel az éhségtől.

— Megfogok halni!

Ezt annyi határozottsággal mondottam, hogy a feleségem nem vette tréfára a dolgot, vissza száguld az ebédlőbe. Itt aztán kitütött a vihar. Feleségem könnyeivel a záport, anyósom a szélvészt képviselte. Orkánszerüleg dühöngött. Ime itt jő már az anyósom. Azért hagytam a végire, hadd tombolhassa ki magát. Tehát az anyósom irtózatosan kitört, vizilónak, vaddisznónak stb. nevezett el. Ebben a czimkóros világban ilyen czimek nem inditottak meg. De midőn többek között a zsarnok bélyegét is rám sütötte, néma haragom és elkeseredésem tetőpontra hágott.

Méltatlan helyzetemben a házi békesség kedveért csak a házas — és házasuló férfiakhoz apellálok. Felhivom figyelmöket az asszonyi igazságszolgáltatás különös megnyilatkozására. Az ember saját házánál egy gazdag uzsonnának távoleső behatása alatt áll; hozzá vacsorát nem kap.

Hallják uraim, az anyósom az éhség minden kinjával meggyötör, — és a zsarnok én vagyok; Lukullusi ozsonnát esznek nélkülem, pompás pletyka-körzettel, -- és a zsarnok én vagyok; vizilónak, vaddisznónak nevez, — és a zsarnok én vagyok.

Házasok csak legyetek becsületes családapák; fiatalemberek csak házasodjatok s a közoktatásügyi miniszter njabb rendeletével csak asszonyokat juttasson birói székekbe!

Igy bizonyára hamarább összeomlik ez a toldozott, foldozott világ. De csitt üres gyomrom! Nyeld el a keserü labdacsot, nehogy a leáldozott napnál is szomorubb legyen a felkelő hajnal-csillagom. Boldog jóllakott anyósom, jó éjszakát!

Lulu.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, deczember 11

— **Lönhart Ferencz** püspök a f. hó 14-én tartandó rendkivüli statusgyülés alkalmából decz. 13-án a délutáni vonattal Kolozsvárra érkezik és a plébániai lakba fog szállásoltatni. A hitközség tagjai s az igazgatótanács a vasutnál fogadják s másnap a püspöknél testületileg tisztelegnek.

— **Kolozsvármegye** közigazgatási bizottsága havi ülését ma tartotta meg gróf Béldy Akos elnöklete alatt. Jelen voltak a bizottsági tagok közül: Barcsay Domokos, Gyarmathy Zsigmond, Hosszu Teophil, Szabó József, Szacsvay Sándor, Sigmond Ákos, báró P. Horváth Kálmán, Gyárfás Benedek.

— **Szinház.** Tegnap este Örley Flóra bucsuzott „Lili“ szerepében. A közönség teljesen megtöltötte a szinházat s a müvésznőnek minden énekszámát megujráztatta. — Örley kétségtelenül jobb volt Liliben, mint tegnapelőtt a Susane szerepében. Diszkrétebb. Az már bizonyos, hogy játéka jobb énekénél. Érzelmes, melancholikus énekszámai pedig nagyobb hatást tesznek, mint a nagy hangot kivánók. És az is bizonyos, hogy teljes hanggal énekelve jobb, mintha egyszerüen társalog, mert erre érdes a hangja. Liliben nagy tér jut a játékra. És a Liliben sok érzelmes melankolikus énekrész van. Örley pedig jol tud játszani, érzelmes énekébe lelket, hangulatot vegyit, eltud a melankolikus világba vezetni. Épen ezért tegnap volt legnagyobb a sikere. Liliben jó tulajdonait igazán kifejtette és a dicséretet teljesen megérdemli. Igaz, hogy nem volt mindenütt egyenletes. — A második felvonásban sok a játék. Ez nála jól sikerült. És ha a Lilik körül-belül mind egyformák, gesztusai közül volt néhány uj, több plasztikus és elég számos részlet. De a második felvonásban sok a társalgás is, és ezt csak azzal tudta ellensulyozni, hogy Lili naplójáról, multjáról, emlékeiről énekelve, valóban bensőséggel énekelt. Mint nagymama jó volt s mint unoka is, mozgékonyságával kiverte fejünkből a fentebb tárgyalt társalgási témát. A tapsokat, kihivásokat méltóan megérdemelte.

Pintér, mint Plinchard jó volt, mint trombitás kitünő, mint hadnagy tulságosan erős volt a katona-parvennséga, mint tábornok szintén jó volt. Énekszámai pompásan sikerültek. Az már baj, hogy uniformisán nagyon meg látszik az afrikaitáborozás nyoma. Megyery a marquis szerepében egyszerüen pompás volt, s legjobban játszott a 3. felvonásban. (Knr.)

— **Farkas Ödönnek.** A kolozsvári zenekonservatorium igazgatójának legnagyobb operája Balassa Bálintnak első előadását a budapesti operában mint értesülünk január hó második felében tartják meg. A szerző, már ott időzik Budapesten és személyesen is gyakorol befolyást a mü betanitására. A dalmü a következő szereposztással kerül előadásra Balassa Bálint — Arányi; Dobó — Várady; Katicza — Sz. Bárdossy Ilona asszony; Hégedüs — Beck; Homonnai — Takács.

— **Szinházi hirek.** K. Gerő Lina bucsu felléptei iránt szokatlauul élénk érdeklődés nyilvánul. Ma a „Pillangó csatában“, szombaton az „Arany emberben“ vasárnap az „Árendás zsidóban“ és hétfőn az „A hol unatkoznak“-ban vesz bucsut a kolozsvári közönségtől. „Télen“ czim alatt, pályadijat nyert, uj népszinmü kerül szinre e hó második felében. A darabot ifj. Bokor, a „Kis alamuszi“ operette szerzője, irta. Solty Paula, Siposs E., Pintér, Váradi és Vendrei játszszák az énekes szerepeket. „Az ember tragédiája“ csütörtöki előadására a jegyek nagy része már eladatott. Az előadást páratlan bérletben tartják meg.

— **A „karácsonyi bazár“ uj elnöke.** A karácsonyi bazár rendező bizottságának eddigi elnöke báró Zeyk Józsefné a hirtelen beteggé lett nagynénje Waldck herczegné látogatására a városról elutazván; elnöki tisztjéről lemondott, egyszersmind gr. Béldy Ákosnét ajánlva maga helyett a bizottság figyelmébe. A bizottság sajnálattal vette tudomásul a lemondott, de épen oly lelkesedéssel kérte fel gr. Béldy Ákosnét elnökéül, a kinek ismert tevékenysége és tehetsége teljes garantiát nyujt a „Bazár“ sikeréhez.

— **Karácsonyi bazár.** A „Mária Valeria“ árvaház egylet választmánya decz. hó 13 és 16-ik napjain a városi „Redoute“ helyiségében s naponkint hangversenynyel egybekötött „Karácsonyi bazárt“ rendez, melyre előre is felhivjuk a közönség figyelmét.

— **A „karácsonyi bazár“-ba** eddigelé a következő kisasszonyok igérték meg közreműködésöket: Almási Sára, Ákoncz nővérek, Bányai Piroska, Babos nővérek, Borbély Sárika, Csiki Jolán, Czirják Mariska, Csernyánszki Ella, Dobai Olga, Demjén nővérek, Felszegi Margit, Fischer nővérek, Gál Irén, Gál Ida, Horváth nővérek Hindy nővérek, Héczei Aranka, Jenőfy nővérek, Kuti nővérek; br. Kemény Ilona, Körösi Flóra, Kohn Malvina, László nővérok, Lengyel nővérek, Mák Mariska, Máthé Izora, Neugeboren Mari, Opris Aranka, Puskás nővérek, Polcz nővérek, Polgári nővérek, Rödiger Kamilla, Szentgyörgyi Margit, Stein nővérek, Szatmári nővérek, Váradi Dóra, Wagner Berta.

— **Kalmár Antal** Kolozsvárt lakó 48—49-es honvédőhadnagy a honvédegylet vál. tagja meghalt. Temetése holnap d. u. 3 órakor lesz Kornizs-utcza 4. sz. lakásáról. A kolozsvári honvédegylet testületileg gyászlobogó alatt kiséri ki bajtársát utolsó utjára. A tagokat az elnökség arra kéri, hogy az iparos egylet főtéri palotájában d. u. 3 órakor gyülekezni sziveskedjenek.

— **Koszoru megváltás.** A kolozsvári horvédegylet elnöksége arra kéri a bajtársakat, hogy a kik Kalmár Antal elhunyt főhadnagynak emlékét fenntartó alapra, Koszoru megváltás czimen adakozni óhajtanak azok adományaikat Bökkel Károly bajtárs főtéri üzletében kitett ivre feljegyezni sziveskedjenek. Koszorut nem helyezünk a ravatalra, mert az csak pillanatnyi emlék. De egy alapitványt gyüjtünk mely a honvédek Pautheonaban, a történelmi ereklye muzeumban hosszabb időkön át fenn fogja tartani bajtársunk emlékét, hogy életének szép példája buzditsa és lelkesitse a következő nemzedékekét. A koloszvári honvédegylet elnöksége

— **Szakosztályi gyülés.** Tegnap d. u. 3 órától este 6 óráig folytatta Kolozsvár város közgyülési termében a városi szakosztály a költségvetés tárgyalását. Mint nevezetes dolgot, felemlitjük, hogy a szakosztályi tagok között 18-an a városi párt tagjaiból vettek részt s nem városi párt tag csak kettő volt Haller Károly dr. és Hajós János. A szakosztály a költségvetés tárgyalásán nagyon lassan halad azért, mert minden tételt alaposan megvitat s a város gazdálkodásának minden mozzanatát éles kritika alá veszi. A jövőre nézve számos kezelési ágazatnál a városnak kiváló előnyére fog ez szolgálni, a város tulajdonába levő ingatlanok értékét emelni fogja s jövedelmét tetemesen fokozza majd. A gyülés azonban hiába kivánta Czecz Gyula városi-gazda megjelenését. Czecz a szakosztály szine előtt nem jelent meg és igy nélküle tárgyalták le a fennakadt széna ügyét s egyéb gazd. tételeket.

— **Mit csinálnak a dolgozó házban?** Tegnap ezt a kérdést vetette fel Dobál Antal a szakosztályi gyülésen. A főkapitányi hivatal részéről felvilágositás adatott, hogy a dolgozóház vendégei a kereskedők és mások részére borsót törnek (vajjon kinek az orra alá,) tollut fosztanak, szőrt tépnek, zabot hegyeznek, babot szemelnek, lencsét lapitanak és puliszkát kevernek. Ez a sokoldalu foglalkozás jövedelmez a városnak évente a költségvetés 26 tétele szerint 70 (mond hetven) frtot. — Ezzel szemben a kidási 10 tétel és és VII. melléklet szerint kerül a dolgozóház 1858 frt élelmezési kiadásba a X. melléklet szerint pedig 380 frt fenntartási költségbe összesen tehát **2238** frtba. E hallatlan nagy összeget fizeti Kolozsvár város polgársága azért, — hogy Füttyös Jóska, Rontó Pista s még egy sereg dologkerülő egészséges ember a város közönségének zsebére munka nélkül kiteleltessék. A főkapitány a csekély jövedelmet azzal indokolja, hogy a kereskedők most nem igen töretnek borsót, nem őrletnek sót a dolgozóházbeliekkel. — Nem ártana tervet kidolgozni e dologkerülő gaznépség helyes és jövedelmező foglalkoztatására.

— **Tariffás és nem tariffás bérkocsik.** A pénzügyi szakosztályban szóba kerültek Kolozsvár terei és utczáinak 2 lábu páriái, 4 lábu szegény párái s az ezek után döczögő vedlett és piszkos Noé bárkák. A számozott fiakkerek a számozatlan kocsik és szekerek és ezek eleven mozgatóinak minden főbb büne és nyomorusága napirendre jött. Koleszár Sándor, Dobál Antal, Sándor József ismertették a mizerábilis állapotokat. Az eredmény az lett, mikép kimondották, hogy haladéktalan vizsgálat indittassék s a vedlett, tisztátalan kocsik, apró, tudatlan kocsis gyerekek, hiányos öltözékü, vagy goromba kocsisok, elkinzott gebék a forgalomból kitiltassanak. Az uj szabályzattal a számozatlan bérszekerek meg fognak szünni és a fiakkerek létszámát meg fogják határozni.

— **A város szénája.** Kolozsvár, városnak 6170 frt értékü szénája terem széna fü nevü földjén. Ebből minden egyes állatra évi 5 szekér szénát számitva, azokra az állatokra pedig, a melyek csak nyáron tartatnak, 3 szekér szénát, harminczhat szekér évi széna felesleg kellene, hogy maradjon. Ez azonban nem csak nem marad meg, hanem évente ezenkivül még két ezer frtot vesznek fel pótszénára s ezt is feletetik az állatokkal ez a helytelen garázdálkodás két napi vita tárgyalását képezte a városi szakolytályi gyülésen, a tanácsos a szakosztály utasitotta, hogy a széna kezelésnél jövőre praktikusabb eljárást tanusitson és gyakoroljon helyesebb szigorabb ellenörzést.

— **A mit nyert a réven, elvesziti** a vámon Kolozsvár városa. Ez ősi magyar közmondás elvénél fogva a kolozsvári városi párt kezdeményezése folytán a város p. ü. szakosztálya azt ajánlja a városnak, hogy az eddigi házi kezeléssel szakitva, adja bérbe a vám szedést. A kezelési költségek megtakaritása és nagyobb bevétel folytán 10—11 ezer frt évi hasznot remélnek ebből a reformból.

— **Vizvezeték.** Kétszázötven házhoz van eddig bevezetve a városi vizvezeték. Az egyetem 700 frtot, a posta 156 frtot, magán vezetékek után pedig tizenkétezer frtot, házi csatornák összekötése után pedig 1600 frt összesen 14456 frt bevételt irányzott elő Kolozsvár városa.

— **A szeméthordás** körüli rendetlenségek miatt a város polgármestere, főkapitánya és hatósága ellen több rendbeli kifakadások történtek tegnap a szakosztályi gyülésen. Követelik és sürgetik a tarthatatlan állapotok rendezését s a szemét hordási vállalat szerződésének mielőbbi megszüntetését. A polgármester és főkapitány igérte, hogy előbbire nézve tervezet dolgoztatik ki, utóbbira nézve pedig, ha a panaszos feljelentése miatt büntetés éri a vállalkozót, szerződését felbontják. A vitában részt vettek Feilitzh Arthur báró, Szabó Samu és mások.

— **Hol a kabala pataki erdő ára?** Tekintélyes összeg foly be évente a kabala pataki erdő fájának vétel árából a város kaszszájába. Ez összeg a szamospart védő müveire fordittatik s a kiadásig a városi pénztár letétben kezeli. A városi évi költségvetési előirányzatban a befolyandó tételek összegi kihagyatott, ugyszintén kihagyatott az ebből fedezendő kiadás is. A p. ü. szakosztály tegnap követelte e tizezerekre menő összeg felvételét.

— **Kolozsvár város tagositása.** Kolozsvár város tagositásából a jövő évben még is csak lesz valami. Az eddigi késlekedés a delegált tordai törvényszéken mult. Most megnyugtatta pénzügyi szakosztályt Albach Géza polgármester, hogy a tagositás a jövő évben folyamatba lesz téve.

— **Mennyi pótadót fizetünk?** A városi költségvetés rendkivüli bevételek 29 tétele alatt 104795 frt 93 kr pótadó van előirva. Ez az állami adó 37%-át teszi ki. Ebbe azonban nincs bele számitva a 11% szeméthordás és nincs sok olyan adó, a melynek kivetési kulcsa az egyenes adón alapszik. Haller Károly a tegnapi gyülésen hangsulyozta, hogy mindazt a pótadót, a melynek kivetési alapja az egyenes adó, együttes %-ba kell kimutatni.

Szerkesztőségi üzenet.

Egy theologusnak, N.-Enyed. A küldött czikk, miután már más lapban megjelent, nem közölhető.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék“ eredeti táviratai.)

Sorsolás.

Budapest, decz. 11.

Az osztálysorsjáték mai huzásánál **50,000** koronát nyert a **88,669** szám. **8000** koronát a **86,225** szám. **6000** koronát a **37,120** szám.

Szerbiából.

Budapest, decz. 11.

Sándor szerbkirály megakarja változtatni a szerb alkotmányt.

Bomba a Burgban.

Budapest, decz. 11.

Bécsből a déli órákban roppant szenzácziós hir érkezett a telefonon.

A hir hallatára az összes távbeszélőket megrohanták és folyton tartott a beszélgetés Bécs és Budapest között.

A dologról még most sem lehet bizonyosat tudni.

A bécsi rendőrség igyekszik a dolgot nagyon ártatlannak feltüntetni, de a bécsi ujságok és a közvélemény másképp fogja fel a dolgot.

A nagy szenzációt keltett eset a következő:

Ma délelőtt a Hofburgban az őrség egy igen gyanus embert fogott el, ki magaviseletével azonnal elárulta pokoli tervét.

Midőn az őrség feléje közeledett azonnal futásnak eredt, de mégis sikerült őt elfogni.

Az elfogatásnál nagy ellenállást fejtett ki s sehogy sem akart, hogy megmotozzák.

Végre mégis az erőszaknak nem tudott ellenállani s ekkor egy nagy **bombát** találtak nála.

A hir hallatára a közönség ezrivel todult a Burgba s az izgalom óriás mérvet öltött.

A rendes őrség mellé azonnal nagyobb számu katonaság érkezett Hofburgba a rend fenntartására s esetleges kihágások megfékezésére.

Az elfogott egyénről kisült, hogy veszedelmes szocziálista.

Foglalkozásra nézve **szabólegény.** (Libényi is szabólegény volt.)

A kihallgatás még mindig foly. A merénylő roppant zavaros feleleteket ad.

Arra a kérdésre, hogy miként került a Hofburgba, nem akar határozott feleletet adni,

Az eddigi vizsgálatból a bécsi lapok tudósitásai szerint **a legveszedelmesebb bomba-merényletről van szó,** a melyet azonban a rendőrség mindenáron akar tussolni.

A rendőri sajtóiroda a délutáni órákban ki is adott egy bulletint, mely szerint a bomba **fából** lett volna.

A közönség azonban mely hivatkozik a szemtanukra, határozottan állitja, hogy a legveszedelmesebb bombamerénylet lett volna, ha idejekorán el nem fogják a merénylőt.

A királyt azonnal értesitették a tervezett merényletről!

A királyt a hir nagyon meghatotta s az izgatottságát alig tudta elleplezni.

Ezredévi ipari kongresszus.

Budapest, decz. 11.

Az országos iparegyesület tudvalevőleg két nagyobb ipari kongresszust fog a millenáris kiállitás alkalmából rendezni. Egyik a IV. országos ipartestületi gyülés, másik pedig az 1896. évi ipari kongresszus, mely utóbbinak az iparegyesület gyáripari szakosztálya által kiküldött előkészitő bizottság tegnap tartotta Szontágh Pál (gömöri) elnöklete alatt első ülését. A bizottság egyhangulag elfogadta Mudrony Somának a szervezésre és ügyrendre vonatkozó előzetes inditványait. Igy határozatba ment, hogy a bizottság már legközelebb kiegésziti magát az országos iparegyesület kézmü- és épitőipari szakosztályainak e czélból megválasztandó tagjaiból. A kongresszusnak és ennek megfelelően az előkészitő bizottságnak szervezete a nevezetesebb iparágak szerint 13 csoportra van tervezve.

A tárgyalások keretébe pedig ugy az egyes iparágak fejlesztésére vonatkozó ügyek mint az általános iparpolitikai kivánalmak (adó, vám, hitel és közlekedésügy) is bevonatnak. A napilapokban közzéteendő felhivás, a szakosztályok végleges beosztása és a kongresszus napirendjét illető némely kérdések tekintetében az előkészitő-bizottság csak iként javasolt kiegészitése után kiván határozni. A kongresszus jövő évi szeptember hó második felében fog ülésezni.

Konstantinápolyból.

Budapest, decz. 11.

Az itteni török lapok nem szivesen látnák, ha a hatalmak második hajóállomása a Dardanellákat megszállaná, miután erre jelenleg semmi szükség sincsen. A lapok kijelentései szerint szeptember végén és október elején értelme lett volna ennek, mert akkor kezdődtek a nagy örmény tüntetések. Most azonban czéltalan, mert a török fővárosban 2 hónap óta nem voltak tüntetések. Most is bizonytalan még, hogy **mit fog a szultán a hatalmak kérésére elhatározni, ha azok fermán nélkül is megakarják a Dardanellákat szállani, veszedelmes lenne a hatalmak hajóit ágyulövésekkel fogadni** és nem kevésbbé lenne veszélyes a szultán prestigére nézve, ha a megerősisett hajóknak a szultán akarata ellenére megjelenését megengednék.

Az olaszok veresége.

Budapest, decz. 11.

Rómából táviratozzák: A Stefani ügynoksége jelenti tegnapi kelettel: A megérkezett részletek szerint az Amba-Alagi ütközet a leghevesebb mértékben 6 óráig tartott. Az olasz sereg szárnyai, melyek sok ideig emberfeletti ellenállást fejeztettek ki, a tulerő miatt visszavonultak, mire az olasz centrum is megingott. A Schoak csapatai, Ras Michael, Ras Mangascha, Ras Makomen és 2 más főnök vezetése alatt voltak. Az ő veszteségük is érzékeny 2000—3000 halott és sebesültjük van. Eddig a schoák nem nyomult előre.

A német birodalom ünnepe.

Budapest, decz. 11.

Vilmos császár német birodalmi szövetség összes fejedelmeit meghivta január tizennyolczadikára, Berlinbe a német császárság visszaállitásának huszonöt éves jubileumi ünnepélyére Bismarck herczegnek is ment meghivás és eddig abban a meggyőződésben, vannak, miután mostanáig Bismarck herczeg tagadó választ nem adott az ünnepélyeken megfog jelenni.

Megint Macedónia.

Belgrád, decz. 11.

Az itteni kormánylap „Widelo“ hirt tesz közzé Szófiából, mely szerint a legutóbbi macedóni meeting mint a macedóni forradalomra való izgatások uj sorozatának kezdete képpen van feltüntetve.

NEMZETI SZINHÁZ.

Holnap, csütörtökön, deczember 12-én.

EMBER TRAGÉDIÁJA.

Főszerkesztő:
BARTHA MIKLÓS.
Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
MAGYARY MIHÁLY.

NYILTTER.*)

A „NEMZETI“
baleset biztositó részvénytársaság tkts. Igazgatóságának
Budapesten.

A csak folyó évi október hó 1-je óta baleset ellen biztositott férjemet **Tóth Dániel** m. á. v. kisegitő fékezőt már f. évi október hó 31-én azon szerencsétlenség érte, hogy két kocsi ütközője közé kerülvén, összelapitott és azonnal meghalt. Noha mindössze csak két havi dijrészletet fizettünk a

„NEMZETI“
baleset-biztositó részvénytársaság
kolozsvári főügynökségének,

mégis nekem a teljes biztositott összeget,

2000 — azaz kétezer koronát

kifizette, miáltal engem a legnagyobb nyomortól mentett meg.

Kötelességemnek tartom tehát ezen gyors és igazságos eljárásáért a **„Nemzeti“ baleset biztositó részvénytársaságnak** hálás köszönetemet kifejezni, oly hozzáadással, miszerint ezen emberbaráti intézetet boldogult férjem kartársai körében melegen fogom ajánlani.

Brassó, 1895. nov. 23.

Özv. Tóth Dánielné, s. k.

*) E rovat alatti közleményekért semmi felelősséget nem vállal a Szerk.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

HIRDETÉSEK.

Sz. 25104—1895. tan. szám. 871. (1—1)

ÁRLEJTÉSI HIRDETÉS.

Kolozsvár sz. kir. város részére az 1896. év folyamán szükséges petroleum és stearin-gyertya szállitásának biztositása végett **1895. évi Deczember hó 18-án d. e. 10—12 óráig** a városház közgyülési termében ajánlati versenytárgyalás tartatik.

Szükséglet mintegy 20.000 kilogramm petroleum és 800 csomag stearin-gyertya.

A petroleumnak jó minőségünek, belföldinek, tisztitottnak, 42 fokosnak, szépnek és átlátszónak kell lennie.

A gyertya a legjobb minőségü, steárin-gyertyából lesz szállitandó (csomagonkint 560 grammos.)

Szóbeli és irásbeli ajánlat tehető.

Irásbeli ajánlat csak a szóbeli versenytárgyalás megkezdéséig fogadtatik el.

Ajánlat csak bánatpénz, illetőleg biztositék letétele vagy melléklése mellett tehető; még pedig a petroleumra teendő ajánlatokhoz 200 frt, a gyertyára teendő ajánlatokhoz 40 frt.

Az ajánlat az ajánlattevőre nézve azonnal kötelező; a városra nézve azonban csak a Tanács jóváhagyása után.

A zárt ajánlatok Kolozsvár sz. kir. város Tanácsához czimzendők.

Az árlejtési feltételek és a szerződési pontozatok Dr. Szabó Gyula városi tanácsos urnál a városház 7-ik számu szobájában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kolozsvár sz. kir. város Tanácsától 1895. december hó 7-én.

Albach Géza,
polgármester.

Telefon 307.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

SOMLYAI MIHÁLY

ÜVEG, PORCZELLÁN, LÁMPA ÉS HÁZTARTÁSI ESZKÖZÖK RAKTARA
Kolozsvárt, Belhid-utcza 17. szám,
FERENCZ ÉS TÁRSA FÉNYKÉPÉSZEK PALOTÁJÁBAN.

Menyasszonyi kelengyék. — Háztartási eszközök.

Ajánlja a mostan megérkezett **franczia mozgó babákat 40 krtól, karácsonfa diszeket** és **fonográf babákat**;
továbbá:
asztali-, tea-, kávé-, mosdó-készletek.
Fatálczák üveg-festményekkel. Vázák, gyümölcs-tálak, bambusz-asztalok, asztal-diszek.
ÜVEG-KÉSZLETEK, DITMÁR-LÁMPÁK.
CHINA-EZÜST DISZTÁRGYAK JÓTÁLLÁSSAL.
Valódi Belga és üzleti lámpák nagy válaasztékban.
Ablak-üvegezés, képkeretezés
ugy helyben, mint vidéken.

A nagyérdemü közönség szives megrendelését kérve, — maradok kiváló tisztelettel:

806. (9—x) **SOMLYAI MIHÁLY.**

Telefon 307.

MEZŐGAZDASÁGI BANK ÉS TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Kolozsvár, Jókai-utcza 3. sz., I. emelet.

Elfogad **betéteket 5%-ra, naptól napig** való kamatozás mellett, s a tőkekamat-adót az intézet sajátjából fizeti.

Leszámitol váltókat előnyös kamatlábbal.

Kölcsönöket nyujt bekebelezés mellett **50 forinttól kezdve.**

Törlesztési kölcsönöket kedvező feltételek mellett s rövid idő alatt lebonyolit.

Az összes bank- és takarékpénztári üzletágakra vonatkozó szives felvilágositással szolgál

az igazgatóság.

Hivatalos óra: délelőtt 9—½1 óráig. 650. (14—25)

Belhid-utcza 24. és főtér Báró Jósika-ház Kohn Lajosnál!

Karácsonyi és Ujévi ajándékok 25% leszállitással!

Czipő, kalap, férfi és női divatárúk 10% leszállitással!

SÜRGÖNY!

Sok pénzt takarithat meg mindenki,
a ki a
Karácsonyi és Ujévi ajándékokat
nálam beszerzi!
Az összes diszmű- és játék-árú óriási választékban
25% leszállitással;
czipő, kalap, férfi- és női divatárúk
10% leszállitással
folyó évi Deczember hó 31-ig nálam kaphatók.
Használja fel mindenki e kedvező alkalmat!
Kiváló tisztelettel

870. (1—6) **KOHN LAJOS.**

Belhid-utcza 24. és főtér Br. Jósika-ház.

Árlejtési hirdetmény.

A nagy-almási ev. ref. egyházközség lelkészi lak- és iskolaház épitésére pályázatot hirdet.

A két épület előirányzati összege, tölgyfa-anyagon, téglán és kövön kivül, mit az egyház ad: 10,041 frt 80 kr.

A tervek, költségvetés és épitési feltételek megtekinthetők mindennap a ref. lelkészi hivatalnál.

A költségelőirányzati összeg 5%-ával ellátott zárt ajánlatok **folyó évi deczember hó 21-én déli 12 óráig** bezárólag a ref. lelkészi hivatalhoz adandók be.

Az ajánlatok másnap **22-én délelőtt 11 órakor** fognak tárgyaltatni.

N.-Almáson, 1895. évi deczember hó 9-én.

Deák György, gondnok. 869. (1—2) **Csürös József,** ref. lelkész.

A női szépség
kiegészitője a szép ifjú haj!

Korunkban nagyon gyakoriak a korán őszülők. Sokakat kellemetlenül lepnek meg az őszülő szálak, minthogy nagyon emelik az évek számait. Sok esetben a fiatal mamáknak már ősz hajszálai megnehezitik leányaik férjhez menetelét is, mivel az ifjuság a mama haja után a leányok évszámait is magasabbnak látja.

Pompadour marquisné Dr. Bourienne balzsamával hóditotta meg a világot és aggkorában is imponált szépségével.

A „POMPADOUR" pár napi használat után visszaadja a hajnak természetes ifjukori szinét; szine kristálytiszta, nem szennyezi a fehérnemüt, a legártatlanabb szer, kezelése a legegyszerübb.

Egy 160 grammos üveg ára 3 korona.

Hatásáért kezességet vállal Maros-Vásárhelytt:

HOLCZER GYULA.

Vidékre utánvéttel küldetik. — Minden gyógyszerész által beszerezhető. 872. (1—6)

AJÁNLJA

PÁNCZÉL IMRE

füszer-, csemege- s elkülönitett helyiségben berendezett
„festék-üzletét"
Kolozsvárt, Hid-utcza 18. sz.

Pontos kiszolgálás, tisztán kezelt áruk a legelőnyösebb árak mellett!

Elárusitás nagyban és kis mértékben.

583. (33—x)

Valóban

SZÉP, UJ ÉS OLCSÓ

KARÁCSONYI AJÁNDÉKOK

Kováts P. fiai

diszműárú, gyermekjáték és illatszer-üzletében
kaphatók
Kolozsvár, főtér 31.

856. (3—8)

A VARRÓGÉP

a szorgalmas házinőnek legnélkülözhetetlenebb leghasznosabb barátja!

VARRÓGÉPEK

szabók és czipészek részére
előnyös árban és részletfizetések mellett kaphatók:

Teutsch B. József

üzletében **Segesvártt.**

Csomagolás ingyen; vasuti szállitási dij nem számittatik.

Árjegyzék kivánatra ingyen.

706. (18—x)

Most érkezett

hazánk legnagyobb keramikai gyárának
ZSOLNAY legujabb készitményeiből

egy remek, szép Collectió,

mely

FISCHER VILMOS

belközép-utczai raktárában megnézhető:

Vázák, Jardiniers, Boul's, Oszlopok, Amphorok, Korsók, Tálak stb.
25 krtól kezdve **1** frt, **5** frt, **10** frt, **20** frt, **50** frtig.

Egyszersmind megérkeztek sok különböző **ivoir tárgyak** — mükedvelőknek festeni való!

873. (1—3)

ERDÉLYI HEGYI BOROK.

Kitüntetve:
NAGY-ENYED 1882. PÁRIZS 1878. BUDAPEST 1885.

BÜRGER MÁRTON krakkói (Alsó-Fehérmegye) bornagytermelő fiókraktára
Erdély hegyaljai borkereskedés,
Kolozsvárt, Hid-utcza 29. — Telefon 176.

Ajánlja saját termésü borait

kicsinyben és nagyban,
ugy palaczkokban, mint hordókban, Kolozsvárt házhoz, illetve pályaudvarhoz szállitva.
Árjegyzék dijmentesen küldetik.

861. (2—7)

Alólirottnak van szerencséje a n. é. helybeli és vidéki közönség becses figyelmét felhivni arra, hogy közbejött sulyos körülmények miatt raktáromban tulhalmozva levő

összes butorkészletet
mélyen leszállitott árban,

az eddiginél **30%-al olcsóbban** és **gyorsan kiárusitni** óhajtja, s mivel ez halasztást nem tür, a legjobb alkalom jót és olcsón bevásárolni.

Raktáromban kaphatók:

általam készitett **kárpitos töltött butorok, egész garniturák, kisebb grupp garniturák.** Szalonba való **fantasie darabok.** Diszesen montirozott **ülőkék** (Hokerlik.) Montirozott **fantasie asztalok, fali- és sarok-diszek. Barokk-Consol** és **Rokoko-tükrök**; továbbá férfi szobába való **diványok.** Ezeken kivül sok itt elő nem sorolt **töltött butorok, féder, lószőr** és **Afrique madráczok.**

Feleslegesnek tartom készitményeim jóságáról beszálni, tanuskodik e mellett 25 év óta fennálló üzletem és a nagyérd. közönség bizalma.

Kiváló tisztelettel maradtam

849. (3—x) **DUCHONY JÁNOS,**
kárpitos.

Poszler Gyula divatárú házában

Kolozsvárt, Belhid-utcza 3. sz.

!!!Megérkeztek az őszi és téli uj kelmék!!!

Szabott árak mellett kaphatók:

30 kr. 1 méter duplasz. szőrkelme.
30 kr. 1 méter téli Loden-kelme.
50 kr. 1 méter Női posztó-kelme.
1 frt 1 méter 130/c. széles Női posztó-kelme.
45 kr. 1 méter fekete Caschemir.
50 kr. 1 méter fekete ruha-Crepp.
60 kr. 1 méter fekete mintás ruha-Crepp.
1·10 kr. 1 méter 130/c. széles angol Cheviot.
90 kr. 1 méter selyem suráh, minden szin.
1·20 kr. 1 méter tiszta selyem fekete Mervellio.
1·30 kr. 1 mt. Ottomán szin. selyem.
35 kr. 1 méter selyemmel szövött szerb vászon.
25 kr. 1 méter vastag ruha Barchet.
30 kr. 1 mét. finom franczia Barchet.
16 kr. 1 méter Csipke-függöny kelme.
20 kr. 1 méter igen jó Chiffon.
24 kr. 1 méter jó minőségü Cretongyolcs.
4·90 kr. 1 vég Irlandi vászon.
90 kr. 1 darab Clott ernyő.
1·90 kr. 1 darab selyem esőernyő.
1·10 kr. 1 drb. jó minőségü fehér ing.
70 kr. 1 drb. téli alsó ing vagy nadrág.
70 kr. 1 drb. 100/c. nagy hárászkendő.
20 kr. 1 méter jó minőségü derékbéllés stb.

Ezeken kivül minden e szakmába vágó áruk a legfinomabb minőségig kaphatók.

Daczára azon erős versenyeknek, a mi e szakmában ma városunkban létezik, előnyös bevásárlásaimnál fogva, szabott árakon ugyan, de minden versenynél olcsóbb vagyok.

A n. é. közönség becses pártfogását tisztelettel kéri

696. (20—x) **a fentebbi.**

Nyomatott Magyary Mihály nyomdájában Kolozsvárt, Belközép-utcza 38. szám alatt

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.